

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

nationalt økonomisk samarbejde, den såkaldte Nord-Syd-dialog, som har begrænset deltagerantal, er Danmark kun med, fordi vi er medlem af EF.

Regeringen kan derfor tilslutte sig energiske forsøg på fælles optræden i forhandlingerne om en ny økonomisk verdensorden.

Det er regeringens opfattelse, at et øget økonomisk og monetært samarbejde henimod en økonomisk og monetær union vil være et centralt led i en europæisk union. Der er på dette område næsten fuld overensstemmelse mellem regeringens opfattelse og Tindemansrapportens kapitel III.

Uden fremskridt på dette område vil vi ikke kunne løse de vitale problemer som arbejdsløshed og inflation. Erfaringerne viser også, at en række allerede opnåede resultater på andre områder, ikke mindst inden for landbrugspolitikken, bringes i fare, hvis der ikke gøres yderligere fremskridt på det økonomiske og monetære område.

Vi kan derfor kun være tilfredse med, at den økonomiske og monetære politik har fået en central placering i Tindemansrapporten. Dette gælder ikke mindst den vægt, der lægges på det valutariske samarbejde som nøglen til udbygning af det videre økonomisk-monetære samarbejde.

Det punkt, der givetvis har vakt størst opmærksomhed, er hr. Tindemans' forslag om, at nogle medlemslande kan gå hurtigere frem i samarbejdet end andre.

I den internationale debat har der, ikke mindst i de lande, der står uden for det såkaldte slangesamarbejde, været rejst kritik af dette forslag, og det er da også klart, at forslaget har en række ulemper. Det ville være et stærkere udtryk for EF-landenes solidaritet, hvis der i stedet kunne gennemføres løsninger, som tillod alle medlemslande at deltage fuldt ud i samarbejdet. På den anden side forekommer det vanskeligt for Danmark at afvise forslaget i en situation, hvor denne fremgangsmåde måske er den eneste vej til nye fremskridt på det økonomiske og monetære område.

Hvad de enkelte forslag angår, kan regeringen tilslutte sig, at forhandlingerne om slangesamarbejdet fremover skal foregå i Rådet. Der er i virkeligheden kun tale om at vende tilbage til situationen før Frank-

rigs udtræden af slangen i begyndelsen af 1974. Et sådant skridt må imidlertid ikke udelukke, at de problemer, der opstår i slangesamarbejdet, som hidtil kan drøftes med de lande, der er tilknyttet slangen, dvs. Norge og Sverige.

Tindemans' forslag om at udvide slangesamarbejdet til at omfatte andre dele af det økonomisk-politiske område sigter i hovedsagen på at få landene til at leve op til allerede påtagne forpligtelser. Regeringen går ind for en styrkelse af dette samarbejde. Vi lægger afgørende vægt på, at det udtrykkeligt i rapporten siges, at fordelingspolitikken fortsat i det væsentlige må være et nationalt anliggende. Samarbejdet må især koncentrereres om den økonomiske politiks mål, og der må ved valg af midler tages hensyn til de enkelte landes særlige forhold. De konkrete mål behøver heller ikke at være de samme for alle EF-landene.

Forslagene om en forøgelse af de kort- og mellemfristede støttesystemer og om, at der skal kunne træffes konkrete foranstaltninger til fordel for de lande, der ikke deltager i slangesamarbejdet, er helt i overensstemmelse med danske ønsker.

Regeringen noterer med tilfredshed, at rapporten peger på, at Den europæiske Fond for monetært Samarbejde kan forestå et snævrere samarbejde om interventionspolitikker over for dollaren.

Dette punkt kan måske lyde ganske teknisk, men det er i virkeligheden af ganske stor praktisk betydning. Den lave dollarkurs, som var gældende i store dele af 1975, har utvivlsomt hidraget til den europæiske industris vanskeligheder. Der er et betydeligt behov for øget europæisk samarbejde på dette område, et samarbejde, der nødvendigvis må omfatte også lande uden for slangesamarbejdet som Storbritannien og Italien.

Danmarks medlemskab af EF var ikke ét år gammelt, da vi blev ramt af energikrisen. Europas og ikke mindst Danmarks sårbarhed i denne krise har været åbenbar for enhver. Skuffelsen over langsomheden i udarbejdelsen af en fælles energipolitik har derfor nok været særlig stærk i Danmark.

Vi har med tilfredshed noteret Tindemans' forslag på det energipolitiske område i rapportens kapitel III. De svarer i hoved-